

116**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ¹⁾**

z dnia 22 stycznia 2008 r.

w sprawie warunków i trybu dokonywania refundacji kosztów szkolenia pracowników niepełnosprawnych

Na podstawie art. 41 ust. 5 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2008 r. Nr 14, poz. 92) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa szczegółowe warunki oraz tryb udzielania pracodawcom pomocy, w formie refundacji kosztów szkolenia osób niepełnosprawnych, o której mowa w art. 41 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, zwanej dalej „refundacją”.

2. Pracodawcom będącym przedsiębiorcami w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2007 r. Nr 155, poz. 1095 i Nr 180, poz. 1280), zwanych dalej „przedsiębiorcami”, refundacja udzielana jest zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 68/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy szkoleniowej (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001, str. 20, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 2, str. 128, z późn. zm.), zwanym dalej „rozporządzeniem Komisji”.

3. Refundacja udzielana przedsiębiorcom jest przeznaczona na szkolenia:

- 1) specjalistyczne, przez które rozumie się szkolenia, o których mowa w art. 2 lit. d rozporządzenia Komisji;
- 2) ogólne, przez które rozumie się szkolenia, o których mowa w art. 2 lit. e rozporządzenia Komisji.

§ 2. 1. Refundacja obejmuje następujące koszty szkolenia:

- 1) wynagrodzenia osób prowadzących szkolenie;
- 2) wynagrodzenia tłumacza języka migowego albo lektora dla niewidomych lub opiekuna zatrudnionej osoby niepełnosprawnej ruchowo, zaliczonej do znacznego stopnia niepełnosprawności;
- 3) koszty podróży osób prowadzących szkolenie i uczestników szkolenia;
- 4) koszty podróży przewodnika lub opiekuna zatrudnionej osoby niepełnosprawnej zaliczonej do znacznego stopnia niepełnosprawności;

- 5) koszty zakwaterowania i wyżywienia osób prowadzących szkolenie i uczestników szkolenia oraz tłumacza języka migowego albo lektora dla osób niewidomych;
- 6) koszty usług doradczych, związanych z danym szkoleniem;
- 7) koszty obsługi administracyjno-biurowej stanowiące wydatki bieżące związane z realizacją szkolenia;
- 8) koszty wynajmu pomieszczeń związanych bezpośrednio z realizacją szkolenia;
- 9) koszty amortyzacji narzędzi i wyposażenia w zakresie, w jakim są one wykorzystywane na potrzeby szkolenia, z wyłączeniem narzędzi i wyposażenia zakupionych w ramach wsparcia ze środków publicznych w okresie siedmiu lat przed realizacją szkolenia;
- 10) koszty materiałów szkoleniowych.

2. Refundacja jest przeznaczona również na pokrycie wydatków obejmujących koszty zatrudnienia pracownika, jakie ponosi pracodawca w okresie, w którym pracownik ten uczestniczy w szkoleniu, do wysokości sumy kosztów określonych w ust. 1.

3. Koszty, o których mowa w ust. 2, dotyczą tylko czasu faktycznego uczestnictwa w szkoleniu i nie mogą obejmować czasu, w którym pracownik produkował towary lub świadczył usługi.

§ 3. 1. Wielkość refundacji w przypadku małych i średnich przedsiębiorców nie może przekraczać:

- 1) 55 % kosztów szkolenia kwalifikujących się do objęcia pomocą — w przypadku szkoleń specjalistycznych;
- 2) 90 % kosztów szkolenia kwalifikujących się do objęcia pomocą — w przypadku szkoleń ogólnych.

2. Wielkość refundacji w przypadku przedsiębiorców innych niż mały lub średni nie może przekraczać:

- 1) 45 % kosztów szkolenia kwalifikujących się do objęcia pomocą — w przypadku szkoleń specjalistycznych;
- 2) 70 % kosztów szkolenia kwalifikujących się do objęcia pomocą — w przypadku szkoleń ogólnych.

3. Za małego i średniego przedsiębiorcę uznaje się przedsiębiorcę w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001 r. z dnia

¹⁾ Minister Pracy i Polityki Społecznej kieruje działem administracji rządowej — zabezpieczenie społeczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Pracy i Polityki Społecznej (Dz. U. Nr 216, poz. 1598).

12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw (Dz. Urz. WE L 10 z 13.01.2001, str. 33, z późn. zm.; Dz. Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 8, t. 2, str. 141, z późn. zm.).

4. Jeżeli szkolenie zawiera zarówno elementy szkolenia specjalistycznego, jak i szkolenia ogólnego, które nie mogą zostać wyodrębnione w celu ustalenia wielkości pomocy na szkolenia, przyjmuje się maksymalną wielkość pomocy w wysokości określonej dla szkoleń specjalistycznych.

§ 4. 1. Wniosek o przyznanie refundacji, zwany dalej „wnioskiem”, składa się do starosty właściwego ze względu na miejsce siedziby pracodawcy.

2. Wniosek zawiera:

- 1) nazwę i adres siedziby pracodawcy;
- 2) status prawny i podstawę działania;
- 3) numery NIP i REGON;
- 4) numer rachunku bankowego pracodawcy;
- 5) wnioskowaną kwotę refundacji;
- 6) informację o planowanych do poniesienia kosztach szkolenia wymienionych w § 2 ust. 1;
- 7) informację o szkoleniu wraz z uzasadnieniem jego wyboru;
- 8) informację o liczbie osób niepełnosprawnych, które wezmą udział w szkoleniu;
- 9) informację o stanie zatrudnienia ogółem, w tym osób niepełnosprawnych;
- 10) oświadczenie o zaleganiu lub niezaleganiu z wymagalnymi zobowiązaniami wobec Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych.

§ 5. 1. Starosta sprawdza wniosek pod względem rachunkowym oraz formalnym.

2. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości we wniosku starosta:

- 1) informuje pracodawcę o nieprawidłowościach w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku oraz
- 2) wzywa do ich usunięcia w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

3. Termin, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, podlega przedłużeniu na wniosek pracodawcy, jeżeli usunięcie nieprawidłowości nie może nastąpić w terminie z przyczyn nieleżących po stronie pracodawcy.

4. W przypadku niezachowania terminu, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, lub terminu określonego zgodnie z ust. 3, starosta informuje pracodawcę o pozostawieniu wniosku bez rozpatrzenia.

5. Starosta, rozpatrując wniosek, bierze pod uwagę w szczególności:

- 1) wysokość posiadanych środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, przeznaczonych na ten cel w danym roku;
- 2) okres prowadzenia działalności oraz doświadczenie pracodawcy w zakresie zatrudniania osób niepełnosprawnych;
- 3) wysokość przewidywanych kosztów, o których mowa w § 2 ust. 1.

§ 6. 1. Starosta pisemnie informuje pracodawcę o sposobie rozpatrzenia wniosku w terminie 30 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku.

2. W przypadku negatywnego rozpatrzenia wniosku starosta sporządza uzasadnienie.

3. W przypadku pozytywnego rozpatrzenia wniosku starosta informuje pracodawcę o rozpatrzeniu wniosku, wzywając go do negocjacji warunków umowy. Negocjacje powinny zakończyć się w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

§ 7. 1. W terminie 14 dni od dnia zakończenia negocjacji starosta zawiera umowę z pracodawcą.

2. Umowa zawiera w szczególności:

- 1) termin przekazania i wysokość refundacji ustalonej w wyniku negocjacji;
- 2) liczbę osób niepełnosprawnych, które zostały skierowane na szkolenie;
- 3) możliwość zweryfikowania przez starostę prawidłowości wykonania warunków umowy przez wnioskodawcę;
- 4) zobowiązanie wnioskodawcy do umożliwienia wykonania przez starostę czynności, o których mowa w pkt 3.

3. Umowę zawiera się w formie pisemnej. Zmiana umowy wymaga formy pisemnej.

4. Przepis § 5 ust. 3 dotyczący przedłużenia terminu stosuje się odpowiednio.

§ 8. Refundację starosta przekazuje na rachunek bankowy wskazany we wniosku w terminie 14 dni od dnia przedstawienia przez pracodawcę dokumentów potwierdzających poniesienie kosztów, o których mowa w § 2 ust. 1.

§ 9. 1. Pracodawca, dokonując rozliczenia refundacji, postępuje w szczególności danymi zawartymi we wniosku i umowie, o której mowa w § 7.

2. Jeżeli refundacja została wypłacona pracodawcy w wysokości wyższej od należnej, pracodawca informuje starostę o wysokości nienależnie pobranej kwoty refundacji oraz dokonuje zwrotu tej kwoty w terminie 3 miesięcy od dnia jej ujawnienia.

3. Jeżeli refundacja została wypłacona pracodawcy w wysokości niższej od należnej, pracodawca może poinformować starostę o wysokości kwoty stanowiącej różnicę pomiędzy kwotą należną a kwotą wypłaconą pracodawcy oraz złożyć wniosek o wypłatę tej kwoty w terminie do dnia 15 lutego roku następującego po roku, w którym została wypłacona refundacja.

4. Przepis § 5 ust. 3 dotyczący przedłużenia terminu stosuje się odpowiednio.

§ 10. Przedsiębiorca może uzyskać refundację, o której mowa w § 1 ust. 2, jeżeli wartość tej refundacji brutto na jedno szkolenie nie przekracza kwoty stanowiącej równowartość 1 mln euro.

§ 11. Refundacja, o której mowa w § 1 ust. 2, może być udzielana łącznie z inną pomocą lub wsparciem

ze środków Wspólnoty Europejskiej w odniesieniu do kosztów kwalifikujących się do objęcia tą refundacją, jeżeli łączna wartość refundacji nie przekroczy dopuszczalnej wielkości określonej w § 3 ust. 1 i 2.

§ 12. Przedsiębiorca korzystający z refundacji jest zobowiązany do przechowywania dokumentacji pozwalającej na sprawdzenie zgodności przyznanej pomocy z przepisami rozporządzenia przez okres 10 lat od dnia przyznania pomocy.

§ 13. Rozporządzenie obowiązuje do dnia 31 grudnia 2008 r.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2008 r.

Minister Pracy i Polityki Społecznej: *J. Fedak*